De Arubaanse Courant

DAGBLAD VOOR ARUBA

Uitgeefster: „De Arubaanse Courant" N.V.
Redacteur: A. Cloo (Tel. thuis: 1481)
Abonnement: ƒ 2.50 per maand.

Bureau Oranjestad: Nassaustraat 97, Tel. 1282
Bureau San Nicolas: „Esquire", Mainstr., Tel. 5112
Gedrukt bij de „Aruba Drukkerij" N.V., Tel. 1277

IIe Jaargang — DONDERDAG 10 APRIL 1952 — No. 1311

Bijna vijf milliard dollar minder voor defensie dan Truman vroeg

WASHINGTON, 10 April. - Het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden keurde een wetsontwerp goed, dat voor het komende belastingjaar 46,2 milliard dollar beschikbaar stelt voor de defensie. Dit is 4,7 milliard minder dan door Truman werd gevraagd of 9,2 procent. Het ontwerp gaat nu naar de Senaat.

Subcommissie

Bij herhaling hebben wij gehamerd op het feit, dat het werk ter Rondetafelconferentie zou worden gestagneerd indien niet daarvóór in voldoende mate aandacht was besteed aan de „onderhouw", in hoofdzaak behelzende de verhouding tussen Aruba en Curaçao. Dit punt werd grovelijk verwaarloosd; hals over kop is men naar Den Haag afgereisd (zij het dan — althans voor de meeste gedelegeerden — met een tijdrovende omweg) en het belangrijke punt over genoemde verhouding werd onafgedaan in de actetassen meegenomen.

In Den Haag werd het punt Aruba—Curaçao door niemand anders aangesneden dan door de Arubaanse delegatieleden: dat ligt wel in de lijn der verwachtingen. Nederland heeft immers vaak genoeg doen doorschemeren dat het liever buiten de tere, interne kwesties blijft; Suriname heeft met een en ander niets uit te staan en wat Curaçao betreft — daar behoeven we niets van te zeggen. De Curaçaose delegatie zou niets liever hebben gezien dan dat over de controverse tussen de beide eilanden maar het doek der vergetelheid was geworpen.

De Arubanen hebben voet bij stuk gehouden en het resultaat daarvan is, dat er een subcommissie in het leven werd geroepen, die zich na Pasen over het probleem zal moeten beraden. Heel gemakkelijk is het vraagstuk niet te noemen. Aruba stelt hoge (maar niet in alle opzichten onredelijke) eisen, Curaçao tracht te houden wat het heeft.

Nu zal dus in Den Haag worden gepoogd te bereiken, wat men in Willemstad nimmer heeft kunnen klaar spelen. Wij zijn erg benieuwd naar de uitslag!

VAN DE RTC

Verhouding Aruba-Curacao volgende week ter tafel

's-GRAVENHAGE, 9 April. — Geen onderwerp van de RTC, die de bovenbouw behandelt, maakt de Arubaanse kwestie uit. De Arubanen willen met de regeling daarvan niet wachten tot het einde van de conferentie en zij willen weten waar zij aan toe zijn. Deze zaak is dan ook geen onderwerp van de RTC, maar wel is — parallel lopend aan de RTC — een subcommissie ingesteld, bestaande uit drie Arubanen (Tromp, Yrausquin en de beide heren Eman, die samen één stem uitbrengen), drie Curaçaoënaren (Jonckheer, I. C. Debrot en Henriquez) en voorts Gerharts en Voges, resp. van Bonaire en de Bovenwinden, plus als adviseurs de heren Gezaghebbers Kwartsz en Gorsira, het geheel onder de buiten de partijen staande Nederlandse voorzitter prof. Van der Grinten. Vermoedelijk zal de eerste vergadering van deze subcommissie volgende week Woensdag worden gehouden.

Het eigenlijke R.T.C.-werk is zodanig ingedeeld, dat de eerste sectie het werkstuk wat betreft de punten 1 tot en met 19 en de andere sectie de overige punten zal behandelen. Het A.N.P. vernam in de kringen der delegaties, dat het werk van de eerste sectie veel meer omvat en ook ingewikkelder is dan dat van de andere, die dan ook de eerste dag (jl. Dinsdag) veel meer kon opschieten.

Over sommige punten was men het zonder meer eens, zoals bijvoorbeeld het Koningschap, de Raad van State, de Hoge Raad en de nationaliteit (Nederlanderschap), maar meer epineuze kwesties werden gevormd door bijvoorbeeld de redactie van de punten van wetgevende en uitvoerende macht, toelating en vestiging en uitzetting zowel van vreemdelingen als van Nederlanders en vooral de defensie. Suriname wil in punt 26 van het werkstuk de bepaling dat „zoveel mogelijk" Surinamers bij de defensie worden betrokken, gewijzigd zien in „voornamelijk", doch betrachten ten aanzien van de grootte van de bijdrage in de defensie in principe vooralsnog grotere terughoudendheid dan de Antillianen. Deze laatsten wensen vooral te worden gekend in de vaststelling der bijdrage. Van Nederlandse zijde was voorgesteld dit te laten beslissen door de ministerraad. De Antilliaanse delegatie is overigens van mening, dat de defensie voornamelijk door Nederland dient te worden geregeld.

In het algemeen bestaat in de kringen der delegatie de indruk, dat tot nu toe niet is gebleken, dat er diepgaande verschillen bestaan tussen de Nederlandse en de Antilliaanse delegatie.

Heden is de laatste sectievergadering voor Pasen gehouden. Verscheidene delegatieleden zullen zich naar het buitenland hegeven en de bijeenkomsten zullen Woensdag worden hervat.

Wat willen de Nederlandse communisten?

AMSTERDAM, April: — Het partijbestuur van de Communistische Partij Nederland heeft zich in een brief gericht tot de besturen van de Partij van de Arbeid, de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie, de Christelijk-Historische Unie en de Katholieke Nationale Partij, waarin een beroep wordt gedaan op deze partijen om in de aanstaande verkiezingsstrijd het Nederlandse volk voor een regering „van oorlog, fascisme en armoede, in de gedaante van een kabinet-Romme, te waarschuwen". Wij doen een beroep op uw partijen — zo gaat de brief verder — om datgene op de voorgrond te stellen en op ophouwende zin te richten, wat alle Nederlanders verenigt, die prijs stellen op de nationale zelfstandigheid van ons land en die de vrede in de wereld wensen.

Zulk een politiek zou ons land ook in staat stellen een verder verzwaren van de bewapeningslasten te voorkomen en integendeel tot vermindering van die lasten en van de belastingen in het algemeen, over te gaan.

Zulk een regering zou de steun van de gehele arbeidersklasse kunnen verwerven, in het bijzonder tot het krachtig aanpakken van de bestrijding van de werkloosheid en van de woningnood, als de twee dringendste vraagstukken, waarvoor ons land zich geplaatst ziet.

Wij hopen — zo besluit de brief van de C.P.N. — dat de moeilijke levensomstandigheden, waarin het grootste deel van ons volk verkeert, voor uw partijen aanleiding moge zijn hun houding in bovengenoemde geest te bepalen, opdat betere vooruitzichten voor de toekomst van ons volk geopend mogen worden.

PAPAGOS BLIJFT BOYCOTTEN

ATHENE, 9 April: — De honderdveertien afgevaardigden van de Griekse concentratie, de oppositiepartij van maarschalk Papagos, zullen de parlementsvergaderingen blijven boycotten. Maandag verzochten de premier en de vicepremier Papagos weer aan het parlementaire werk deel te nemen, blijkbaar zonder succes.

ZE HADDEN ALLEN STALIN'S TAS GESTOLEN...

PARIJS, 7 April: — Weer gaat er een van die verhalen van achter het IJzeren Gordijn in Europa rond.

Na een bespreking op zekeren dag miste Stalin zijn actetas, waarin belangrijke documenten zaten. Hij riep het hoofd van de politieke politie en gelastte, dat alle employés in zijn kantoor werden gearresteerd. De volgende dag vond hij de actetas terug en telefoneerde instructies, dat de gevangenen weer zouden worden vrijgelaten. „Te laat", was het antwoord. „Zij hebben allemaal bekend".

BIJ PANIEK IN CARACAS ZIJN 41 PERSONEN GEDOOD

CARACAS, 9 April. — Eénenveertig personen hebben Woensdag de dood gevonden en tientallen werden gewond, toen zich een paniek meester maakte van duizenden personen tijdens de dienst in de oude kerk van de H. Theresia in Caracas, aldus de brandweerdienst van de Venezolaanse hoofdstad. De oorzaak van de paniek was niet terstond bekend.

CORANT LO NO SALI

E diario „De Arubaanse Courant" lo no sali ariba Bierna Santo ni ariba Segundo dia di Pasco. Tambe e corant lo no sali ariba dia 30 di April, dia di Aña de La Reina.

MEER NEDERLANDSE VRIJWILLIGERS VOOR KOREA

SCHIPHOL, 9 April: — Per vliegtuig zijn 25 Nederlandse vrijwilligers naar Korea vertrokken, die op 25 April door nog 25 andere zullen worden gevolgd, waarmee de sterkte van het Nederlandse detachement in Korea op 750 man zal worden gebracht. In de tweede helft van Mei zal een detachement aflossingstroepen, bestaande uit 250 man, uit Rotterdam vertrekken.

GEEN KRANT

Het dagblad De Arubaanse Courant zal niet verschijnen op Goede Vrijdag en op Tweede Paasdag. Ook zal de krant niet uitkomen op 30 April, de verjaardag van H.M. Koningin Juliana.

„NIETS VAN WAAR", ZEGT MR PAPIER

Naar aanleiding van de door de heer Henny Eman in Den Haag gedane uitlatingen betreffende de Amerikaanse hotelplannen, belden wij mr A. Papier op, die ons mededeelde: „De Amerikanen hebben zich helemaal niet teruggetrokken. Woensdagmorgen om tien uur had ik nog een telefoongesprek met enige van die heren. Ik zou er zelf naar toe moeten gaan, maar door verschillende andere werkzaamheden heb ik thans geen tijd om naar de V.S. te vertrekken".

„WILLEMSTAD" HAD ZWAAR WEER

Het m.s. „Willemstad" van de K.N.S.M. heeft na Madeira twee dagen lang zeer zwaar weer gehad. Waarschijnlijk is het daaraan te wijten, dat in ruim 4 een lekkage ontstond (de uitlaatpijp van het sanitair was op een bepaalde plaats gebroken), waardoor de onderste lagen van de lading in dat ruim werden aangetast door binnenkomend zeewater. Enige lezers, die ons omtrent een en ander opbelden en de lekkage als een ramp kenschetsten, zij meegedeeld, dat de schade erg is meegevallen. Wij ontlenen onze gegevens aan een onderhoud met de agent van de K.N.S.M. alhier.

Koningin sprak voor leden van de Veiligheidsraad

„V.N. moeten resoluter worden in houding tegenover agressie"

NEW YORK, 9 April. — H.M. de Koningin heeft voor leden van de Veiligheidsraad een toespraak gehouden, waarin zij zeide, dat wij alle reden hebben om dankbaar te zijn voor het bestaan in deze moeilijke tijd van een internationaal lichaam ter waarborging van de veiligheid. De Koningin wees op de Engelse sportieve uitdrukkingen als „fair play", „teamspirit", „good sport", die niet voorkomen in het handvest der Verenigde Naties, doch niettemin fundamenteel zijn. Het is soms een deel van de opdracht van de Raad alleen maar op tijd te spelen om sterke gevoeligheden te laten bekoelen en hartstochten te laten bedaren.

Verder zegt de Koningin, dat in de Verenigde Naties zowel het oude als het nieuwe, de regels van het gevestigd recht en het ontwikkelingsproces zich laten gelden. De Veiligheidsraad zal veel wijze voorzichtigheid moeten betrachten, zowel met het oude als met het nieuwe rekening houdend. Waar het op aankomt — aldus de Koningin — is, dat de Verenigde Naties resoluter worden in haar houding tegenover agressie, hetgeen het vertrouwen versterkt. Als wij agressie plegen draaien wij het Handvest om, dat maakt, dat het monster zich in beweging zet en onherroepelijk chaos en vernietiging veroorzaakt. De enige manier om de wereld te redden is het leven veilig te maken voor de mens en tenslotte zullen de wapens voor oorlog en dood uit zichzelf verroesten. Twee milliard gewone mensen moeten het terwille van de veiligheid doen met een volkenorganisatie, die nog hard worstelt om haar vervolmaking: zij willen alleen vrede, vrijheid, gerechtigheid, democratie, behoorlijk leven en wat geluk. Dit alles kan nooit worden opgedrongen door tirannie, doch zal worden bereikt door vrije samenwerking.

Eredoctoraat

Bij het aanvaarden van het eredoctoraat van de Columbia Universiteit Dinsdagavond heeft koningin Juliana een rede uitgesproken, die zij begon met de verklaring zich persoonlijk de graad onwaardig te achten, doch deze aanneemt als huldeblijk aan het rechtsgevoel van het Nederlandse volk van thans. Vroeger leverden verscheidene grotere geesten in Nederland bij aan de kennis op alle gebieden van het recht, in het bijzonder het volkenrecht, en de beginselen van de Amerikaanse federale grondwet zijn min of meer ingegeven door de staatsinrichting van de Verenigde Provinciën. De koningin zwaaide lof tot aan de Columbia Universiteit en zei uit haar eigen studententijd te weten, dat het studentenleven soms zeer moeilijk is en dat de feiten hard zijn. Studeren betekent leven in een kleine, doch zeer democratische gemeenschap. Kennis en wetenschap ontsluiten de toegang tot vooraanstaande plaatsen in de samenleving voor het individu, een groep, een natie en een groep van naties. Kennis geeft verantwoordelijkheid en stelt aangezicht aan de waarheid, die, ofschoon rijk aan facetten, toch een eenheid is. Thans groeit een nieuwe universiteit der wetenschappen boven de eindeloze doorsplitsing der verschillende takken. Door de behoefte aan experts bestaat het gevaar de details ten onrechte met het wezen te verwarren. „Wij worden zozeer gespecialiseerd, dat wij opgeleid worden tot hersens op wielen; men ziet hersens vervoerd worden door de wielen van de subway en hersens achter dikke sigaren, zich voortbewegende in luxueuse auto's, door wielen gebracht naar hun detailvakken". De mensen lopen door de specialisatie gevaar kleine voorwerpen zonder doel te worden. Dit betekent een zwakheid voor de maatschappij. De vervolmaking van de wetenschap brengt echter steeds meer specialisatie, hetgeen op zichzelf goed is: doch het is aan de menselijke ziel, het menselijke hart en verstand te beseffen, dat zij zelve oorsprong en doel zijn, het begin en einde van alle gebruik, dat wij van de natuur maken. Het zijn per slot het hart en de ziel, die de wereld regeren, en niet het verstand, hoezeer men moge denken het wel te doen.

Het mysterie van de bewegende muur

(Vervolg en Slot)

Maar daar gebeurde het ongeluk niet. 't Was in de volgende schacht, waar twee man in een mijnader aan het hakken waren, die van de andere kant van de ouwe mijn af naar hen toeliep. Begrijpt u hoe de situatie was? Aan de ene kant heb je de ouwe mijnschacht, stikvol met water, en van daaruit naar de nieuwe schacht loopt de kolenader, als een lange vinger... óók gevuld met water. En van deze kant van die ader af zijn die mannen dus aan het hakken en ze komen almaar dichter bij het eind, waar de ader vol water staat. Als die twee mannen zich nou eens misrekenen? Als ze nou te ver doorhakk......en?"

De voorman zweeg plotseling. „Kijk daar eens!" zei hij, met zijn vuist tegen een van de boomstammen slaande, die bijna dubbel boog onder de geweldige druk. „Die was gisteren nog niet gebroken. 't Dak zakt," besloot hij kalm.

Ik slikte moeilijk om de druk van de zware stikstoflucht tegen mijn trommelvliezen wat te verlichten. „Nou Sir," ging de voorman geanimeerd voort, „dat is nou precies wat ze deden. Ze misrekenden zich en ze hakten te ver door. Ze dachten dat 't gesteente nog dik genoeg was om veilig te zijn. Maar ze zaten pal tegen die ouwe mijnschacht aan en ze wisten het niet.

„Evan Williams en John Davis waren allebei ouwe rotten in 't vak, maar ze hadden pech. John zwaaide zijn punthouweel en Evan hoorde een hol geluid toen de houweel neerkwam. Hij draaide zich bliksemsnel om en greep John bij de arm, maar John had z'n punthouweel al weer opgeheven en ditmaal sloeg hij dwars door de muur heen. De houweel bleef in de muur hangen en een paar druppels water kwamen naar buiten sijpelen.

„John en Evan hadden geen verdere waarschuwing nodig. Ze probeerden zo vlug ze konden weg te komen en kropen op handen en voeten terug. Evan keek schuw achterom en zag, dat de houweel plotseling uit de muur sprong; een dikke straal water, voortgestuwd door de ontzettende druk er achter, spoot door de opening en stroomde door de gang. „Ze worstelden als waanzinnigen, vastgekneld tussen de grond en het dak, maar het water steeg te vlug. Het kroop langs hun zijden omhoog en over hun ruggen. Ze moesten hun hals uitrekken om hun hoofd boven water te houden. Er waren nog maar enkele centimeters tussen hen en het dak, toen ze bij een oude gang kwamen, die met een scherpe hoek rechtsaf ging.

„Noch Evans noch John wisten waarheen die gang leidde, maar het was hun enige kans. Het dak werd weer hoger en ze begonnen weer hoop te koesteren, maar dat duurde niet lang. Achter hen hoorden ze een geweldig geraas; hun trommelvliezen kraakten door de schok.

„Evan keek om en zag de stroom water van de vloer naar het dak sprigenn. En toen stortte zich een ware muur van water naar voren. Hij deed een sprong — en bonsde tegen John Davis, die tegen een muur van steenkool gedrukt werd. Ze waren in een doodlopende gang aangelan.d"

De voorman zweeg even. In die stilte hoorde ik vreemde geluiden boven mijn hoofd, ongeveer als krakend perkament.

„Wat is dat?" riep ik.

„O dàt? zei hij. „Dat hoor je altijd als de boel wordt gesloten. Dan trilt de grond. De berg is altijd in werking." Ik dacht aan de gebroken boomstam en slikte weer. De voorman ging bedaard door met zijn verhaal.

„Nou, daar stond Evan dus tegen die steenkoolmuur aan gedrukt, zo stevig alsof hij er doorheen wilde. Hij sloot zijn ogen en wachtte op de dood — de verdrinkingsdood — en hij bad dat het vlug mocht gebeuren. Maar er gebeurde niets. Het bloed bonsde tegen zijn slapen zijn trommelvliezen deden pijn en hij kon heel moeilijk slikken. Maar het water bleef nog steeds weg en eindelijk deed hij langzaam en angstig zijn ogen open.

„In het vage lamplicht zag hij John Davis met vreemde ogen naar een groene muur staren, die van de vloer tot de zoldering reikte en trilde als gelei. Het was een muur van water, die de hele weg dle ze waren gekomen, vulde en die hen diep in de berg opsloot, op een halve mijl afstand van de schacht. Evan stond er met open mond naar te gapen.

„Wat is er gebeurd?" kon hij eindelijk uitbrengen.

„De hele muur moet omver geduwd zijn," zei John.

„Dat bedoel ik niet," zei Evan. „Hoe is dat water stll blijven staan? Waardoor wordt het tegengehouden?"

„Ik weet het niet," prevelde John. „'t Is een wonder."

„Als 't een wonder is," zei Evan grimmig, „dan hebben we nog een tweede wonder nodig om hler uit te komen."

„Nou, dat leek wel voor de hand te liggen. Een muur van water achter hen, een muur van steenkool voor hen en honderden voeten aarde boven hun hoofd. Het zag er naar uit, dat ze maar tijdelijk aan het gevaar waren ontsnapt. Ze leefden nog — maar ze waren al in hun graf.

„Vreemd dat Evan en John niet beseften wat er gebeurd was, maar in dergelijke omstandigheden kunnen mensen natuurlijk niet normaal denken. Het wijken van de muur, waardoor het water de gang vulde, sloot de lucht af. In plaats van in de schacht te storten, zoals gebeurd zou zijn wanneer het water langzamerhand naar buiten was gestroomd, werd de lucht vóór het water samengeperst, todat de druk gelijk was aan de druk van het water. En daar stonden ze dus, als insecten gevangen in een grote luchtbel, zonder er ooit uit te kunnen komen."

De voorman hield stil, om mij met een schalks lachje aan te kijken.

‚Als u nou de leiding van een

Feuilleton

8

LODEWIJK XVI

WIEN DE VALBIJL WACHT

Lodewijk schreef niet terug. Vrouwen namen geen plaats in zijn gedachten in, maar hij wist, dat het zijn plicht was te trouwen.

Het hof ontmoette de Oostenrijkse aartshertogin op de weg nabij Compiègne. Maria Antoinette boog aanvallig haar knie voor Lodewijk XV, en zijne majesteit, getroffen door die spontane hulde van een charmant jong meisje, hief haar met tederheid op en bezag haar goedkeurend. Zij was knap, constateerde de koning, en met een galante opmerking bewoog hij haar tot tranen: U bent al een lid van de familie, madame, want uw moeder heeft de ziel van Lodewijk XIV."

Lodewijk XV had het bruidje gekust, en het bruidje had gebloosd. Maar nog verlegener dan zij was de kroonprins, toen hij op haar toetrad en aan haar werd voorgesteld. Hij stond te dribbelen in zijn prachtige zijde kleren en wist geen woord te vinden. Eindelijk greep hij, bijna ruw, haar hand en kuste haar op de wang, niet zonder overtuiging. Haar blos werd dieper. Hij bekeek haar met naïeve bewondering, getroffen door haar slanke gestalte, haar rossig haar en stralende teint — een mengsel van lelie en roos, zoals een ooggetuige later schreef. Maar hij was te gesloten, om zijn bewondering onder woorden te brengen.

Van Compiègne reed toen de bruidsstoet naar St. Denis, waar 's konings tweede dochter, Louise, zich had teruggetrokken in een Carmelitessenklooster. Het volk juichtte. Vandaar ging het naar het lustslot „La Muette" in het Bois de Boulogne, waar Marie Antoinette kennis maakte met haar beide schoonzusjes Clotilde en Elisabeth. In de late avond kwam de koninklijke familie te Versailles aan.

Lodewijk Augustus schreef die avond lakoniek in zijn dagboek: „Ontmoeting met madame de dauphine". Marie Antoinette schreef aan haar moeder: „Al het gebeurde is als een droom geweest."

Reeds had de bruid alom gunst en bewondering gewonnen. Aan het hof waren haar charme en gratie het enige onderwerp van gesprek. Zij had zulke levendige blauwe ogen en zo'n prettig vlot tongetje, dat men haar wat forsen arendsneus vergat, en haar erg Oostenrijkse onderlip, en haar te hoog voorhoofd. Slechts één tijdgenote, madame d'Oberkirch, merkte op, dat haar mond „reeds lichtelijk niachtend" stond. En zij liep met de bevalligheid ener danseres.

De volgende dag, 16 Mei, werd het huwelijk plechtig ingezegend. De dauphin, door zijn twee broers gevolgd, trad het kabinet des konings te Versailles binnen, waar de bruid reeds wachtte. De gezette bruidegom droeg het met goud bestikte gewaad der Orde van de Heilige Geest, Marie Antoinette was in 't wit, „fijn en mooi". De twee jonge mensen begroetten elkaar met een buiging en liepen toen hand in hand, door de hovelingen omstuwd, naar de paleiskapel.

Zij knielden neer op kussens aan de voet van het altaar. Nabij hen knielde Lodewijk XV op zijn bidstoel. Ter weerszijden van het altaar stond een schare van vijfendertig dames in 't wit. De aartsbisschop van Riems, wiens historische taak het was, de koningin van Frankrijk te kronen en in de echt te verbinden, zegende dertien goudstukken en een gouden ring. De plechtigheid werd op de gewone wijze voltrokken onder een baldakijn van zivelbrocaat, door twee bisschoppen gedragen.

In grote menigte was het Parijse volk naar Versailles gekomen, om het huwelijk van de troonopvolger mee te vieren, maar een stortregen, die de hele nacht had geduurd, had de tuinen in modderpoel enveanderd. Het was niet mogelijk, vuurwerk af te steken, gelijk overoud gebruik eiste, en de illuminatie verdronk in de regen. De volgende avonden echter kwam men opnieuw naar Versailles gewandeld, om de sterrenschittering der vier millioen lampen te bewonderen, die in de bewonderen, die in tuinen waren opgehangen.

Veertien dagen duurden de hoffeesten. Toen kreeg „het goede volk van Prijs" zijn beurt. Het had recht op zijn vuurwerk, dus kréég het zijn vuurwerk, in Parijs zelf, op de Place Louis XV (die spoedig de Place de la Révolution zou worden, en nu de Place de la Concorde heet).

All toebereidselen waren getroffen voor een groots schouwspel van vreugde. Midden op het uitgestrekte plein, bij standbeeld van Lodewijk XV (waar nu de obelisk staat), had de architect Ruggieri een Tempel van Hymen gebouwd, die door tijdgenoten geprezen werd als een waar meesterwerk. Binnen de tempel stonden kisten met vuurwerk opgestapeld — daarin scholen de stukken, die ieder te zijner tijd de hemel in zouden gloeien en stralen, om stad en land geluk te spellen uit het pasgesloten huwelijk.

(Wordt vervolgd)

„reddingsploeg had," zei hij, „wat zou u dan doen?"

„Het water uitpompen?" veronderstelde ik.

„Nee mejongen," zei de voorman verachtelijk, „want op 't ogenblik dat het wateroppervlak zou zakken, zou de lucht ontsnapt zijn, zodat het water de gang kon binnenstromen...... Als je nog andere voorstellen hebt?"

Ik had er geen en hij ging door. „'t Is vreemd wat mannen kunnen doen in zo'n noodtoestand. Evan staarde als betoverd naar die watermuur en stak er toen zijn arm in. John brulde: „Niet doen!" Hij dacht dat Evan het geheimzinnige iets zou doorsteken, dat het water terughield, zodat het zich met een smak bovenop hen zou storten.

„Maar er gebeurde niets. Er vielen maar een paar druppels van Evans arm, toen hij die terugtrok. Op de vloer zagen ze een natte streep, die aantoonde, dat het water naar voren was gekomen toen Evan er zijn arm in stak en dat het daarna weer achteruit was geweken.

Ze waren nog steeds verbijsterd, maar ze deden een verstandig ding. Ze doofden één lantaarn uit, gedeeltelijk om spaarzaam te zijn met de lucht en gedeeltelijk om langer licht te hebben. En ondanks hun verschrikkelijke toestand vielen ze na een poosje in slaap.

„Evan kreeg een nachtmerrie, máar werd al gauw wakker, badend in het koude zweet. Zijn hoofd deed pijn, zijn oren ook en zijn knieën schrijnden van het vlugge kruipen door de gang, toen hij aan de dood probeerde te ontsnappen. De lamp brandde nog en de groene muur rees ong steeds vlak voor hem.

„Hij wist waarvan hij wakker was geworden. 't Was een vreemd geluid — tik, tik, tik, tik. Een reddingsploeg hakte zich een weg in hun richting!

Evan schudde John wakker. Ze klopten tegen de muur en wachtten op antwoord. En het kwam! Tik— tik— tik. Ze waren gehoord Ze behoefden nu niets anders te doen dan regelmatig te tikken om de juiste richting aan te geven. De slagen met de houwelen werden luider. Toen kraakte de steenkool en de punt van een houweel stak

den ze een scherp sissend geluid.

„Pas op!" riep John. „'t Water beweegt!"

door de muur. Tegelijkertijd hoor-

Evan sprong pijlsnel naar de muur en duwde zijn pet in het gat, roepend: „Stop! Stop! Niet meer hakken!"

„Achter hem was de watermuur een paar centimeter dichterbij gekomen. Er ging een langzame trilling doorheen. Met zijn mond vlak tegen het dichtgestopte gat, schreeuwde Evan de mannen aan de andere kant toe.

„'t Gaat niet! Jullie kunnen ons niet helpen! Maak gauw dat je wegkomt, eer 't water losbreekt en jullie óók overvalt!"

„Wacht even!" schreeuwde iemand terug met gedempt geluid. „We hebben een plan!"

„En toen begon de grootste kwelling. In zekere zin was het erger, een zweem van hoop te koesteren dan helemaal geen hoop meer te hebben. Toch klampten Evan en John zich vast aan het beloofde plan, maar ze konden zich niet voorstellen, wat 't kon zijn."

De voorman wachtte even.

„Weet u het?" vroeg hij.

Ik schudde mijn hoofd.

„Nou, ze bleven wachten, „hernam de voorman, „en 't nam al hun aandacht in beslag dat ze 't gat dichthielden. Toch lekte het een beetje."

„De twee mannen zagen hoe het water al dichter en dichterbij kwam. Ze hadden nog maar weinig ruimte meer over toen ze hoorden dat de reddingsploeg aan de andere kant was terug gekomen.

„Het plan zelf was eenvoudig genoeg, maar er kwam heel wat voor kijken om het uit te voeren. De redders bouwden een luchtdichte cabine tegen de muur, zetten er een pomp in een persten de lucht samen totdat ze meenden dat de druk aan allebei de kanten van de steenkool gelijk was. Toen hakten ze de muur om en Evan en John stapten op wankelende benen de luchtdichte cabine in.

„Maar nu stonden er méér dan twee levens op het spel en het ging er nu maar om, iedereen uit deze nieuwe en grotere gevangenis te krijgen. Grote brokken steenkool werden in de opening gestopt en vastgemetseld. Toen ging er zeildoek overheen en daar kwam wéér een laag cement tegenaan. Daarna weer een laag steen en wéér een laag cement en eindelijk 'n houten beschot.

'k Hoop dat 't houdt," zei de baas, toen ze de muren van de cabine begonnen op te breken. „Maar als de boel in elkaar zakt, trap ik de deur in en dan moet ieder voor zichzelf zorgen."

„Maar de muur hield het uit en ze konden allemaal naar boven komen."

Toen de voornaam klaar was met zijn vreemd verhaal, zaten we in de lift naar boven. We stapten uit en ik knipperde tegen het zonlicht en haalde diep adem. Een uur later verliet ik Trealaw, om er nooit terug te keren.

Ik heb een paar vrienden, die het verhaal van de voorman niet geloven. Ze beweren, dat lucht, die zo'n zware druk heeft dat ze een mijn vol water kan tegenhouden, de twee mannen zou hebben verpletterd. Ik weet het niet.

Maar ik weet wel, dat de voorman het geloofde, en hij was toch een wijs man op het gebied van mijnen. De mijnwerkers is Wales geloven het ook.

En wat uzelf betreft — u kunt het geloven of niet, al naar u verkiest.

M. B. C.

BRADLEY HEEFT GOEDE HOOP

PAN MOEN DJON, 8 April — De onderhandelaars inzake het bestandstoezicht zijn vandaag slechts vier minuten bijeen geweest. Er waren geen nieuwe voorstellen.

De voorzitter van de commissie van Amerikaanse stafchefs, generaal Bradley heeft voor de kamer van koophandel te Macon in Georgia verklaard goede hoop te hebben op een vreedzame regeling in Korea. Hij was sterk gekant tegen toelating van Rusland als neutrale waarnemer, daar „de verenigde naties twintig maanden lang Russisch materiaal tegenover zich hebben gevonden". De oorlog in Korea was onmogelijk indien Rusland niet modern oorlogsmateriaal had verschaft.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkelng

De Nederlandse regering stelt wederom

studiebeurzen

beschikbaar voor enkele jongelieden, afkomstig uit de Nederl. Antillen, om in Nederland te studeren aan een Universiteit of Hogeschool.

Verleend worden volledige studiebeurzen van ƒ 2000.— (Ned. Courant) per jaar.

Gegadigden dienen hun verzoekschriften vóór 26 April e.k. in te zenden bij de Inspecteur van het Onderwijs op Curaçao, onder vermelding van alle gegevens betreffende hun persoon (schoolopleiding, diploma's etc.) en de studierichting, welke zij wensen te volgen en onder gelijktijdige overlegging van een uittreksel uit het geboorte- of bevolkingsregister en een bewijs van goed zedelijk gedrag.

Voor deze beurzen komen slechts in aanmerking zij, die in het bezit zijn van een einddiploma AMS of HBS.

Willemstad, 7 April 1952.
De Inspecteur van het Onderwijs,
Hoofd van het Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling,
Dr W. J. GOSLINGA

De Arubaanse Courant

SECCION PAPIAMENTO

HENNY EMAN:

Mi a tende cu e plannan tocante hotel lo no sigui

DEN HAAG, April 9. — Como resultado di e carta di Srs. Amelink y Kok na Directiva di UNA bao di fecha di 1 di April, Henny Eman a declara na un redactor di ANP, cu loke el tin na vista cu sa proposicion di un mayoria di Arubiano den Eilandsraad, di ningun manera ta crea descriminacion en respecto di otro gruponan na Arubiano. Eman no a spera nada otro cu Directiva di UNA y mayoria di su miembronan lo declara nan mes di acuerdo cu su proposicion, pasobra nan tambe como bon Arubianonan mester considera cu ta incorrecto cu hendenan grupo na Aruba, lo por haci un influencia hopi grandi of podiser dominante ariba curso di sucesonan. Ademas di esaki, Sr. Eman a regreta salida di Srs. Amelink y Kok for di politiek, kende el a cualifica como bon trabadornan.

En respecto cu plannan di hotel na Aruba, Sr. Eman a bisa un redactor di ANP, cu for di fuentenan interesado Holandes el a tende cu e plannan di algun capitalista Americano pa establece un hotel na Aruba lo no sigui. Eman tin intencion pa haci un investigacion si e plannan cu ta existi for di banda Holandes ta solido y cu si retiramento di e Americanonan ta berdad. Den e caso aki el kier pidi Nederlandse Bank permiso pa un trusferimento di kapitaal for di Holanda pa Antillas Holandes. E kapitaal aki lo ta di diez million florin, probablemente florin Holandes.

Segun fuentenan interesado na Holanda e suma aki por worde obteni na Holanda pero checucion di e plannan lo contra cu dificultadnan di banda di Banco Holandes, en coneccion cu transferimento di e kapitaal.

„Mr. Papier a informa nos cu el NO SABI NADA tocante terminamento di negociacionan cu e Americanonan. Diarazon mainta pa banda di diez 'or ainda el e papia cu algun di senjornan aki pa medio di telefoon. Actualmente Mr. Papier no tin tempo pa bai Estados Unidos, manera tabata su intencion promer."

Ultimo noticia di RIC

„Discusionnan den e comisionnan ta progresa satisfactoriamente. Ariba varios cuestionnan dificil e miembronan por a yega na un acuerdo (manera Reinado, Raad van State, Corte Supremo y e cuestion di nacionalidad), tocante otro puntonan ainda no (manera admision y establecemento di estranhero y Holandesnan, tambe defensa). Actualmente e miembronan ta reuni den dos seccion, respectivamente bao guia di Mr. Pos y Mr. Cola Debrot.

Diarazon merdia e ultimo reunionnan promer cu Paseo Grandi, a tuma lugar; varios delegadonan lo bai haci un bishita foi terra durante dianan cu ta bin. Reunionnan lo cuminza atrobe Diarazon, 16 di April.







